

PARTIJGENOTEN

Het is nu december en ik moet bekennen dat het alweer enige tijd geleden is dat ik een bijdrage geleverd heb aan onze plaatselijke Tribune.

Het was dan ook een drukke tijd afgelopen maanden. Het was medio oktober toen we de Algemene Leden vergadering gehouden hebben. Daar is al het een en ander over gezegd dus daar ga ik niet zoveel meer over zeggen. Druk was het niet, maar wel constructief! En.. we hebben een vernieuwd bestuur.

Zelf ben ik gekozen tot voorzitter, ik heb gezien de lage opkomst wel getwijfeld over het mandaat. Maar het schip moet toch doorvaren dus dan maar aan het werk.

Het nieuwe bestuur zal dus voortvarend aan de slag moeten.

Twee weken na de ALV moest ik weer naar school. De oktoberscholingen.

Deze scholing is voor afdelings voorzitters en organisatie secretarissen. Samen met Rinie de Pater (beoogd voorzitter afdeling in oprichting Veenendaal) heb ik deze cursus onder

leiding van Jan Marijnissen doorlopen. Ik heb in ieder geval weer een aantal dingen opgestoken.

De maandag na het weekeinde waren er de Algemene Beschuwingen in de raad.

Pieter Wout en ik hebben van een partijgenoot de kennis die we al hadden van begrotingen nog wat laten bijspijkeren. Daarvoor dank, Harry!

Met wat bestuursleden en nog een of twee anderen is er ook een initiatief van een leesfractie ontstaan en daar zijn we blij mee!

Toen kwam er in mijn persoonlijke situatie plotseling een radicale omslag, ik ga er verder niet te veel over uitweiden, en volsta er dan ook mee te vermelden dat ik verhuisd ben naar de Prinses Margrietlaan. Een ieder zal snappen dat een huis opnieuw inrichten veel tijd vergt, maar goed ik zit er nu, moet nog even een beetje mijn draai daar vinden, maar zal begin volgend jaar toch wel weer op volle sterkte kunnen inzet kunnen geven. En dat is nodig ook partijgenoten en niet alleen van mij.

De gevolgen van Balkenende II beginnen zich aan de horizon af te tekenen en daar kameralen ligt onze taak. Zaken als de volkshuisvesting, Wet Werk en Bijstand, de oprukkende armoede, stel je toch voor, wij wonen in een rijk land en toch zijn er kinderen die niet meer met de schoolreisjes meekunnen! Dit kunnen we toch niet tolereren! Wij zullen samen met anderen in het kader van:
RED DE SOLIDARITEIT!! op de bres moeten om te laten zien dat we het met dit beleid niet eens zijn!

De hulpdienst is een vraagbaak voor mensen die problemen hebben met uitkeringen, regelingen en procedures. Ook kunnen mensen terecht die conflicten hebben met bijvoorbeeld hun huisbaas.

De Hulpdienst is bereikbaar op:
Dinsdagavond
Tel: 030-6955384

EVEN VOORSTELLEN

Medio oktober is op de ALV een nieuw bestuur gekozen. Jan, Pieter en Pieter-Wout, zijn herkozen, en daar voegen zich drie nieuwe gezichten aan toe.

Boudewijn Faber Jurien Veenhuis en ik, Jeroen van Ravestijn.

Aan mij de eer om het spits af te bijten in het eerste rondje even voorstellen. Acht jaar geleden ben ik Zeist komen wonen om te studeren in Utrecht.

Met succes en werk inmiddels op een laboratorium in Nieuwegein.

Het grootste gedeelte van die tijd woonde ik op de Warande, waar studentkamers en sociale huurwoningen gevestigd zijn. In het woonbestuur heb ik mede gevochten om wat schamele centen van de verhuurder SSH (Stichting Sociale Huisvesting) en leerde wat die tweede S betekende in die naam. Sociaal was het in ieder geval niet. Z.o.z.

De studenten met een beurs van €200 kregen een na heffing van €160 en mochten deze in 2 weken betalen of kregen een betalingsregeling.

De bom op de Warande barstte.

Maar politiek en beleid buiten de Warande; collega's, huisgenoten, familie, allemaal hoorde ik ze klagen: 'In den Haag kunnen ze mooi praten, maar ze doen niks.'

Maar wij ook niet, dacht ik dan met het schaamrood op m'n kaken.

Na de verkiezingen van 15 mei vorig jaar was voor mij de maat vol!

M'n hart zit links en wilde niet alleen praten maar ook **doen**, Dus.. SP!

Na een Warande SP kennismakingsavond en wat folderwerk wilde ik meer. En rolde ik via wat folderwerk en een karige Woningnood actie voor het gemeentehuis van Zeist, richting het bestuur.

Als jongste in het bestuur zal ik me richten op de jongeren, maar zal geen ander onderwerp uit de weg gaan.

2004 beloofd veel als het gaat om strijd, actie en vooral solidariteit, dus tijd ook voor mij om dit waar te maken.

Op het vlak van discussie heb ik de strijdbijl al opgegraven, duik ik in de politieke klaagzang van mijn omgeving, en verweer me met socialisme en solidariteit.

Genoeg voorbeelden op landelijk niveau, maar

ook lokaal blijft de SP actief;

De Vogelwijk, de lokale hulpdienst, onze raadslieden.

Al verhalend zie ik toch verbazing en geruststelling.

En in de ogen valt te lezen; 'Er wordt toch wat gedaan **Klopt, maar we gaan het niet alleen doen...**

Een denkfout is een ondeugdelijke redeneervorm. Dat een zekere redeneervorm een denkfout is, kan men eenvoudig laten zien door een voorbeeld te geven waarbij die redeneervorm tot een onjuiste conclusie leidt. Een bekend voorbeeld is de generalisatie. Meneer A is een zware roker; hij drinkt een stevige borrel; hij is altijd in voor een vechtpartij; en hij let niet op in het verkeer. Dat kan. Maar meneer A is bovendien hoogbejaard. Volgt hieruit dat een roekeloze levensstijl loont? Natuurlijk niet. In een grote groep gevaarlijk levende personen zullen er altijd wel te vinden zijn die de dans ontspringen. Dat een bepaalde levensstijl gevaarlijk is betekent niets meer of minder dan dat men een verhoogd risico loopt. Binnen een grote groep willekeurig gekozen gevaarlijk levende personen zullen naar alle waarschijnlijkheid meer slachtoffers vallen dan binnen een even grote groep willekeurig gekozen personen met een meer normale levensstijl. Er zullen gevaarlijk levende personen zijn die de dans ontspringen, en er zullen ongevaarlijk levende personen zijn die slachtoffer worden. Maar hier volgt volstrekt niet uit dat het allemaal lood om oud ijzer is. Het beoordelen van de risico's van gewoontes kan alleen op grond van een statistische evaluatie gebeuren. De problematiek van het kiezen tussen riskante en minder

riskante opties kan met een vaasmodel worden verhelderd. We gaan uit van twee vazen die elk honderd balletjes bevatten. De balletjes zijn wit of zwart. De witte balletjes staan voor een vaste beloning en de zwarte voor een vaste boete. De balletjes worden blind getrokken. Een vaas met 33 witte en 67 zwarte balletjes geeft dus een kans van 33 % op beloning en 67 % op straf. Ieder verstandig mens zou in deze situatie kiezen voor de vaas met het hoogste percentage witte balletjes. Het feit dat er vast ook mensen geweest zijn die bij de meest verstandige vaaskeuze pech hebben gehad of juist bij de onverstandige vaaskeuze succes, is volstrekt irrelevant. Toch worden er bij discussies over risico's vrijwel altijd oude opa's en oma's aangevoerd van wie de hoge leeftijd zou aantonen dat er geen gevaar is. Men blijkt vaak meer geïnteresseerd in het goedpraten van de eigen verslaving of onverschilligheid, dan in een nuchtere evaluatie van de voor- en nadelen van verschillende levensopties. Het zelfde -maar nu vaak in ongunstige zin- gebeurt bij de beoordeling van mensen buiten de eigen beroeps- of bevolkingsgroep, of ook van mensen van een ander geslacht, seksuele voorkeur, geloof of ideologie. Ook in dergelijke discussies voert de anekdotische argumentatie de boventoon. Men oppert zo veel mogelijk anekdoten die anderen in een ongunstig licht zetten. De generalisatie tot de anderen in het algemeen blijft veelal onuitgesproken. Maar het beeld van de eigen superioriteit en van de verachtelijkheid van de anderen wordt niettemin in de hoofden van de aanwezigen opgeroepen en versterkt. Iets dat met een vreemd mensel van opwinding, weerzin en zelfvoldaanheid gepaard gaat. In de meer geschoolde sectoren van de samenleving ziet men veelal het omgekeerde: de anderen worden met respect en ontzag bejegend en kritiek is taboe. Deze houding leidt er vaak toe dat men zich ver boven de bekrompenheid van het gewone volk verheven acht, en daar met verachting op neer ziet. Door deze houding maakt men zich juist schuldig aan datgene wat men anderen verwijt. Bovendien verzuimt men zo te onderzoeken of -en zo ja in hoeverre- gewone mensen in concrete gevallen gelijk hebben. In al dergelijke zaken is nuchter onderzoek en analyse van de feiten geboden. Verder gebiedt de eerlijkheid te erkennen dat we van onze eigen politieke en andersoortige uitgangspunten niet weten of zij beter, slechter of zelfs maar gelijkwaardig zijn aan die van anderen. Zoals anderen hun uitgangspunten hebben, hebben wij de onze. Dieper kan men niet graven. Men wil, wat men wil. Maar dat wil men dan ook! Bart van Donselaar

Belangrijke adressen:
Jan Voogdt
Pr. Margrietlaan 289
3708 WB ZEIST
030-6916968 (na 18.00 uur)
javooogdt@tomaatnet.nl

Bestuurslid:
Jeroen van Ravestein
Couwenhoven 7606
3703 JB Zeist
030-6962398
Queeste@yahoo.com